

6 e tref 1 Kor 9:19-26
20140720 Västerslättskyrkan

Paulus var fast övertygad om att han mött den uppståndne och levande Herren Jesus, som gett honom uppdraget att stå i Herrens tjänst. Här i texten uttrycker han det, som att vara som en slav, med uppgiften att vinna så många som möjligt för Jesus. Det är en spännande läsning att läsa Apostlagärningarna, som berättar hur Paulus gjorde långa och krävande resor och överallt dit han kom, så var syftet att presentera Jesus, som frälsare. Flera gånger blev han misshandlad när man försökte att få honom tyst, han blev också fängslad eller tvingades till flykt. Men som sagt där han for fram så var syftet alltid att visa på Jesus, som Herre och frälsare.

Han säger här i texten: *För att vinna judar har jag för dem varit som en jude. För att vinna dem som står under lagen har jag för dem varit som en som står under lagen, fast jag själv inte står under lagen. För att vinna dem som är utan lag har jag för dem varit som en som är utan lag, fast jag inte är utan Guds lag, jag har ju Kristi lag. För att vinna de svaga har jag inför dem varit svag. Allt har jag varit inför alla, för att åtminstone rädda några. Allt gör jag för evangeliets skull, för att också jag skall få del av dess löften.*

Här ser vi Paulus sinnelag, han ville inte vara någon till anstöt. Han menade, att inte vinner man människor genom att reta dem. När han mötte juden så visste han mycket väl vad det betydde, han själv var uppvuxen som jude, han hade själv suttit vid Gamaliels fötter och fått lära sig de heliga skrifterna, alltså vårt gamla testamente och som en

lärd rabbin kunde han visa på alla löften som pekade på Jesus som frälsaren.

När han mötte hedningar så försökte han möta dem i kärlek, på det plan där den människan stod utan att lägga några måsten över honom eller henne. Han kunde visa på att Jesus hade kommit för att ge oss friheten i Kristus.

Så var det också när han mötte den svage, med Kristi kärlek kunde han visa på att Jesus *inte hade kommit för att kalla rättfärdiga utan syndare* Matt 9:13

Han mötte alltså människor med Jesu förbarmande hjärta.

Men Paulus predikade inte bara för andra utan han var också mån om att för sin egen del leva nära Jesus, så att han skulle få del av det Jesus gett oss.

För att vara fokuserad på Jesus i sin efterföljelsen, så använder Paulus en bild av dem som tävlar. Det var en bild som för korinterna var välkänd. Strax utanför Korint fanns en stor idrottsplats, som vart tredje år arrangerade de ”istmiska spelen”. Den som vann fick en krans av tallkvistar.

Bo Gierts har i en kommentar skrivit, att det Paulus vill framhålla med liknelsen, är ”inte konkurrensen eller att bara en vinner, utan den helhjärtade satsningen på loppet och på träningen”.

Den som springer i en sådan tävling vet var mållinjen är.

Vi kristna har ett fantastiskt mål i sikte för våra liv, det eviga livet tillsammans med Gud och den oräkneliga skaran som kommit hem till Gud.

Kristus har gjort det möjligt för oss alla, att nå det målet.

Den som vann de ”istmiska spelen” fick en krans som efter ett tag började att vissna, torka ihop, barren kom att ramla av ett efter ett.

Det är skönt att höra Paulus säga: *löparen gör det för en krans som vissnar, vi för en som aldrig vissnar.*

Så får vi ha målet i sikte och se fram emot att få *krönas med ärekransen som aldrig vissnar.* I Petr 5:4

När Paulus ser tillbaka på sitt liv så skriver han till sin trosbroder Timoteus

Jag har kämpat den goda kampen, jag har fullbordat loppet, jag har bevarat tron. Nu väntar mig rättfärdighetens segerkrans, som Herren, den rättvise domaren, skall ge mig den dagen, och inte bara mig utan alla som längtar efter hans ankomst. I Tim 4:7

Paulus gav järnet i sin efterföljelse av Jesus.

Vi får följa Paulus i fotspåren och låta de orden få bli våra egna ord: *Jag har kämpat den goda kampen, jag har fullbordat loppet, jag har bevarat tron. Nu väntar mig rättfärdighetens segerkrans*

De orden kan vi också lägga i vår mun och veta att det håller att tro på Jesus.